

۲۰۱۸/۱۰/۲۵

پوهاند محمد بشير دوديال

د طبيعی منابعو آفت Natural Resource Curse

پوهاند دوديال

طبيعی منابع، پنځيزي شتمنی یا د چاپیریال ثروت د یوې ټولني، هیواد او خلکو لپاره هغه د ژوند ډیره قیمتی پانگه بلل کیږی، چې په هغو سره خپلي مادی او معنوی اړتیاوې پوره کوي، خو واقعیتونه ښيي چې ځینې وخت ځینو هیوادو او خلکو ته د دوی طبیعی زیرمی، شتمنی او د ژوند وسیله نه، بلکې لویه بلا، آفت او لعنت گرځي. دلته به لومړی په ډیر لنډ ډول طبیعی منابع وپېژنو:

د انسان شاوخوا هر هغه شی چې ده ته گټه رسوي او په مساعدو شرایطو کې لاسته ورتلای شي (هغه ته لاس رسې ممکن وي)، ارزش ولري، منبع بلل کیږي. یعنې هر هغه شی چې هغه ته لاسرسې ممکن نه وي او ارزش ولري منبع نه بلل کیږي. په بله وینا طبیعی منابع (Natural Resources) داسې هم تعریف شوي دي:

زمونږ په چاپیریال کې ټولې هغه ژوندی او نا ژوندی شتمنی چې د بشر په لاس نه، بلکې په قدرتي ډول د الهي تحفي په توگه زموږ په شاوخوا کې لیدل کیږي اومونږ ته د پیژندلو او لاسرسې وړ دي. او یا په بل عبارت: طبیعی منابع اقتصادي سیستم ته د طبیعی او چاپیریال ارزښت ورکړي دي چې د بشر په رفاه کې مهم رول لوبوي. د یادولو وړه چې د طبیعی اصطلاح زموږ شاوخوا ټول چاپیریال را اخلې، خو منابع بیا د دغه ټول چاپیریال یواځې هغه ارزښت لرونکي توکي دي، چې اقتصادي وي او د استفادې وړ دي؛ لکه نفتي مواد، د ډبرو سکاره، ځمکه، اوبه، لرگي، فلزي او نورې قیمتي ډبرې، کبان، نباتات او داسې نورې بېشمیره سرچینې او پیداوار. د اقتصادي پرمختیا د تیوري له مخې؛ بډایه طبیعی منابع د پرمختیا او ټولنيزې هوساینې یو مهم عامل دی، خو حقایقو وښودله چې د تیټ مدیریتی ظرفیت، د کره او منسجمو پلانونو د نشتوالی، ضعیفی ملي پانگې، د تیرښکیلاک د ناوړه اغیزو، د موسساتو د ناکافی کارکرد او د خپلو منابعو په هکله د پوره معلوماتو، د هغو په وړاندې د مسئولیت د احساس او مطالعاتو د نه لرلو له امله نه یواځې دا چې دغه غوره سرچینې د دوی د پرمختیا لامل نه گرځي، بلکې دوی ته لا ډیرې ستونزې پیدا کوي. په دغه مقاله کې به یې لاملونه او مثالونه ووايو:

- یو شمیر هغه هیوادونه چې د خپلو پرماتنه طبیعی شتمنیو د استخراج او پلورلو له امله پوره بډای شوی دی، د بشپړې عیاشی او غفلت په لوری تللی دی. دوی د نړۍ د نویو کشفیاتو، اختراعاتو، ادبی پنځونو، هنري خلافت، کلتوری لاسته راوړنو، په نړیواله کچه سیاسي لایبگري، په ریښتني معنا مطبو عاتو، تخنیکي او صنعتی تولیداتو، علمی تجربو او دې ته ورته مسایلو کې ډیر وروسته پاتې او گوبښه شوي دي، که څه لری هم د نورو هیوادونو د متخصصینو د استخدام او د نورو هیوادو د تولید شوی تکنالوژي له برکته دی. په دې برخه کې سعودی عرب یو مثال کیدای شی چې د بیخړته پرماتنه پیسو او شتمنیو په لرلو سره سره، په پورتنيو مواردو کې د اسرائیلو، جاپان، سنګاپور، کوریا... په شان کوچنیو او بی سرچینو هیوادونو تر بریده نشی رسیدلای، حال داچې شک نشته چې د عناصرو د تعویض یا هم د ځمکې له اتموسفیر بهر د نویو انرژیکي منابعو په کشف سره ممکن د دوی د یواځنی منبع(نفتو) ارزښت ډیر تیټ یا حتا له منځه ولاړ شی، بیا به دغه ډول هیوادونه دتس لاس له امله، په ټولو ساینسی او سیاسي برخو کې نورو ته اړ وي. له دې پرته د دوی د شتمنو خلکو یو شمیر بوختیاوې ډیرې شرمونکي دي. پورته برخو کې ممکن د غفلت یو شمیر نور لاملونه هم وي، لکه جغرافیایی او اقلیمی شرایط، تعلیم او فرهنگي ماحول، تیر میراث او نور، خو یو عامل یې په طبیعی قیمتی منبع ډډه لگول دی.

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولی

- په یو شمیر هیواونو کې د دوی پریمانه او قیمتی سرچینې د دې لامل شوی چې د ضعیف مدیریت او بی برنامې ادارې له امله ونشی کولای خپل ملی یووالی تامین او له منابعو ترلاسه کیدونکی عواید، ټولو سیمو کې، په مساویانه او عادلانه ډول عمرانی پروژو کې د ټول هیواد د وگړو په گټه ولگوي. د دې مثالونه د جنوبی او شمالی عراق د سیمو د خلکو یو ډبل په وړاندې دریدل او د نفاق رامنځته کیدل، په ۱۹۶۰ کې له گانگو هیوا څخه د دغه هیواد د یوه ولایت (کنگولیس) جلا کیدل (کله یې چې د جلا کیدو زیان ولید بیرته ورسره یوځای شو)، د نیجریا له هیواد څخه د دغه هیواد د یوې نفت لرونکی سیمې (بیافرای) جلا کیدل په ۱۹۶۷ کې او بیرته خپل هیواد سره یوځای کیدل و، چې د ډیرو فرصتونو د له منځه تگ او د ولسونو تر منځ د تشویش، زړه بدوالي او ناندربو لامل شو. په سیرالیون کې (۱۹۹۲-۲۰۰۲م. پورې) د طبیعي منابعو پرسر کشمکش د ۷۵۰۰۰ تنو د مړینې، د ۲۰۰۰۰ تنو د معیوبیت، د دوه میلیونو د مهاجرت او د ماشومانو د اوږدې روحي ناروغی لامل شوه چې د الماسو د فاجعی په نوم ونومول شوه؛
- که د منابعو سم مدیریت ونشي، د سیمو د اوسیدونکو تر منځ د پیغورونو او اختلافاتو لامل کیدای شي؛
- د یو شمیر قیمتی طبیعي سرچینو لرونکو هیوادو تجارو بڼودلی چې د وخت په بهیر کې هغه کسان لوړو مقاماتو او سیاسي واک ته رسیدلي چې په یو شکل نه په یو شکل یې له قیمتی منابعو ناوړه استفاده کړې او په تاوتریخوالی سره د واک په گدی ناست دي او وار په وار یې د ولس په وړاندې له مسئولیتونو ځان ژغورلی (لکه یو شمیر عربي او افریقایي هیوادو کې)؛
- د ضعیف او کاواکه حکومت په حالت کې ستونزه هغه وخت په ایت بدلیری چې د منبع سیمه د مافیا، قاچاقچیانو یا جگړه مارو لاس ته ولویری، یا د محل بومی خلک په غیر فنی او ناقانونی ډول هغه تر استفادې لاندې راولی. ځینی وخت آن د هیواد د تجزیې خطر رامنځته کوي؛
- ځینی وخت دولت د طبیعي منبع په عوایدو ډیره ډډه لگوي او په عاید لرونکو وگړو مالي ته چندان پاملرنه نه کوي، دا علت د دې سبب گرځي چې مولدین او متشبثین د مالي له امله (په تیره بیا د لوري مالي له کبله) د لور عاید او زیات تولید خواته و نه هڅول شي، او داخلي تولید ته انگیزه کمه شي، نو ځکه د یو شمیر طبیعي بډایو منابعو لرونکو هیوادو دوه پر درېمه برخه خلک په بیوزلی کې ژوند کوي.
- ځینی وخت د طبیعي منابعو له مدرکه مقاماتو یا بومی اوسیدونکو ته د زیاتو عوایدو په ترلاسه کیدو سره مالی فساد رواج مومي؛
- د یو هیواد (په تیره د پرمختیایي او وروسته پاتي هیواد) د طبیعي منابعو لوی آفت د دوی لوري ته دښکیلاکگرو ځواکونو ورماتیدل دی، اصلاً د نوی استعمار او *new colonialism* مفکوره له همدې عامل څخه را پیدا شوې ده، یو شمیر یې لکه په افریقا او منځنی ختیځ کې، خپل خام منرالی طبیعي ثروتونه او منابع په ډیره ارزانه بیه پلوري، خو خپله صنعت نلري، له بلې خوا بهرنیو تولیداتو سره خو بیخي سیالی نشي کولای، مثلاً د بولویا، مکسیکو او پیرو اقتصاد او ټول ژوند یواځې د دوی د خامو موادو صادرولو پورې تړلی دی؛
- دغه ډول هیوادونه د دوی د خامو موادو د استخراج پر مهال پورونه اخلي، خو کله چې بحران واقع شي او خام مواد یې بازار ونلري، بیا نو مجبور دي چې د اخیستل شویو پورنو ربح ورکړي، دا حالت دوی ته تر ټولو دروند تمامیری؛
- په عادی حالت کې دوی د خپلو خامو موادو په صدرو ډډه لگوي او د استراحت په حال کې وي، کومه احتیاطی برنامه نلري، ذخایرو ته پاملرنه نه کوي، بیمې ته پام نه کوي، پر عایداتو تصاعدی مالیاتو ته یې پام نه وي او موثر بانکی سیستم هم نه لري، نو ځکه د رکود په پېښېدو سره پریشانی سره مخامخ کیږي؛
- په دغه ډول یو شمیر هیواو کې د دوی ډیر لگښت په نظامی برخه باندې وي مثلاً سعودی عربستان د خپل ملی عاید څخه په سلو کې لس اضافه مصرف په وسلو باندې کوي، حال دا چې په امریکې او گڼ شمیر اروپایي هیواو کې د دوی د ملی عاید صرف ۳-۴ سلنه په نظامی برخو کې لگېږي.
- له دې بحث او دلایلو څخه موخه دا نده چې طبیعي منابع ورتو یا یې خامخا یو هیواد ته خطر، زیان یا ایت وپولو، بلکې مهمه داده چې طبیعي منابع د ثروت او د ولسونو د نیکمرغی په توگه وپېژنو هغه باید مدیریت کړو، پالیسی او ستراتیژي ورته ولرو او د هغود مالکیت او د راتلونکی مسئولیت منلو احساس موجود وي، له هغو څخه د یوې پانگې په توگه استفاده وشي، پرته له دې چې له کمی یا کیفی پلوه زیانمنې شي. یعنی د پانگې له گټې باید استفاده وشي، خو اصلي پانگه باید سالمه او ثابتته راتلونکو نسلونو ته محفوظه پاتي شي. هغه هیوادونه چې خلک یې د ویبنتیا او رویتیا پراو ته رسیدلي او د ملی شعور کچه یې اوچته ده، دوی ته د دوی منابع ایت نه، بلکې شتمنی او هوساینه ده. اصلاً دغه بحث په اقتصاد، سیاست، پالیسی جوړونه او حقوقو کې د ملی شتمنیو په هکله د خیر ورکونکی او انگیزه ورکونکی بحث په توگه مطرح کیږي. پرمختللو هیوادونو منابع د خپلو هیوادونو د راتلونکو نسلونو یو امانت بللی او هغوی ته یې په صحیح او سالم ډول دسپارنی دنده منلي ده. وروسته پاتي ټولنو نه یواځې دا چې د خپلو طبیعي منابعو په هکله مطالعات او څیړني ندی کړي، بلکې په دې برخه کې بی توپیره دی. دوی خپلو خلکو ته په دې برخه کې کوم احساس او انگیزه نده ورکړی او نه یې هم دمدیریت کولو لپاره مهارتونه روزلي دي. یو شمیر هیوادونه لکه ناروی، مالیزیا،

استراليا، بوتوسانا، اندونيزيا او چيلي دي برخه كې ډير كامياب گامونه اوچت كړي دي. دوى له فساد سره د مبارزې بنسټونه فعاله كړي، د طبيعي منابعو د شتمنيو د ساتنې مسؤليت يې منلى، ښه مديريت او ملي ماهر كادرونه يې ورته روزلي، دخلكو پوهاوى كې يې زيار كالى، مطبوعات يې موظف كړي، طبيعي منابع يې د قانون نظم لاندې راوستي دي او دهغو ساتنه يې خپله وجيبه بللي ده.

افغانستان د خپلو طبيعي شتمنيو له پلوه يو بډاي هيواد دى. دغه هيواد نه يواځې د كانونو له پلوه (چې ارزښت يې تر درې ترليون ډالرو تخمين شوى)، شتمن دى، بلكې د اقليمي او وحشي ژوند د تنوع، د لمر د وړانگو، باد، سيندونو او خوړو اوبو، کرنيزې ځمكې، څرخايونو او ځنگلونو له پلوه يو بيسارى هيواد بلل شوى دى. افغانستان د مندليف د جدول تقريباً ټول عناصر لري. يواځې د تيريو ډولونه يې له ۲۰۰ ډولو څخه زيات دي. په كال كې ۲۷۰ ورځې لمر لرى!! او د سيندونو جريان يې يوه ثانيه كې تر ۷۰مليارد مكعب مترو اوړي. افغانستان به شايد د خپلو نورو منابعو لكه كانونو، ځنگلونو، څرخايونو، لمر، باد، وحش او ځمكو له لحاظه لعن او گواښ سره مخامخ نه وي، خو د راتلونكې عصر د تر ټولو قيمتي اقتصادي مادې، يعنې روانو اوبو او سيندونو له لوى خطر سره مخامخ دى. كه د افغانستان حكومت او ملت په دې هكله ځان بيدار او هوبنيار نه كړي، نوپه ډير نازك حالت كې دي. له دې پلوه افغانستان د يو، دوه نه، بلكې تقريباً دوه نيمو گاونډيو له خوا بريد لاندې دى او اوبو ته يې سترگې نيولي. دغه ترټولو قيمتي اقتصادي منبع هغه وخت ورڅخه تر لاسه كولاى شي چې دا هيواد په اوږدو جنگونو، د خرافاتو تروريجو، د لوري تر تهديد، د جهل زولنو، د اوهامو او خرافاتو تر تيارې لاندې او د نفاق او تعصباتو په توپانونو كې را گير كړي. خلك يې له تعليم بې برخې او حكومت ثبات ته پرې نه رډي، جعلى سياسيونو ته رشوتونه ور كړي او د ملي خوځښتونو او د شعور د وپنښو مخه ونيسي، د تطميع، تخدير، تبليغ، تهديد، تحقير، تكفير، تډويرله وسايلو كار واخلي او ملت دتباهي كندې ته وغورځوي. حال دا چې دا يو هم د ثواب لپاره نه، بلكې د دوى د اوبو لپاره دى. په دې ډول د هوبنيارو ملتونو په لاره تلل به مو د نيكم رغي خواته بوځي، خو غفلت به مو له خپلو طبيعي منابعو را ته افت جوړ كړي (خدای پاک دې داسې ورځ نه روالي او كه راغلى وي، خدای دې ژر تيره كړي). مور ډاډه ياستو چې اوس د افغانستان نوى نسل يو هوبنيار او بيدار نسل دى، دوى خپلي منابع (په تيره سيندونه) مطالعه كړي او د هغو په ارزښت پوهيږي، د هغو مديريت ته ځان چمتو كوي او پاليسي او ستراتيزي ورته زده كوي. د دوى په همت به د دغه هيواد دغه منابع آفت نه، بلكې افغانانو ته نعمت وگرځي.

پاى

Dodyal1@yahoo.com